

Księga Kaznodziei

Rozdział 1

1. Słowa Ekklezjasta, syna Dawidowego, króla Jerozolimskiego. **2.** Marność nad marnościami, rzekł Ekklezjastes, marność nad marnościami i wszystko marność. **3.** Co więcej ma człowiek ze wszystkiej prace swej, którą się pracuje pod słońcem? **4.** Rodzaj przemija i rodzaj nadchodzi, a ziemia na wieki stoi. **5.** Słońce wschodzi i zachodzi, i wraca się do miejsca swego, i tam znowu wschodzi **6.** krąży przez południe i skłania się ku północy. Przechodząc wszystko wokoło idzie wiatr i nawraca się do okręgów swoich. **7.** Wszystkie rzeki wchodzą do morza, a morze nie wylewa; do miejsca, z którego wyszły rzeki, wracają się, aby znowu ciekły. **8.** Wszystkie rzeczy trudne, nie może ich człowiek wymówić. Nie nasycą się oko widzeniem ani się ucho napełnia słyszeniem. **9.** Cóż jest, co było? Toż, co potym będzie. Cóż jest, co się zstało? Toż, co się zstanie. **10.** Nic nie masz nowego pod słońcem i nie może nikt mówić: Oto to jest nowe, już bowiem uprzedziło w wiekach, które były przed nami. **11.** Nie masz pamięci pierwszych rzeczy; ale ani tych, które potym będą, nie będzie pamiętki u tych, którzy na końcu będą. **12.** Ja, Ekklezjastes, byłem królem Izraelskim w Jeruzalem **13.** i umyśliłem w sercu moim szukać i dowiadować się mądrze o wszystkim, co się dzieje pod słońcem. (Tę zabawkę nagorszą dał Bóg synom człowieczym, aby się ją bawili). **14.** Widziałem wszystko, co się dzieje pod słońcem: a oto wszystko marność i utrapienie ducha. **15.** Przewrotni z ciężkością bywają naprawieni, a głupich jest poczet nieprzeliczony. **16.** Mówiłem w sercu moim, rzekąc: O to się zstał wielkim i przeszedłem mądrością wszystkie, którzy przede mną byli w Jeruzalem, a serce moje wiedziało wiele rzeczy mądrze i nauczyłem się. **17.** I udałem serce moje, abych poznał mądrość i umiejętność, i błędy, i głupstwo: i doznałem, że i w tych jest praca i utrapienie ducha: **18.** Tym, że w wielkiej mądrości wiele jest kłopotu, a kto przyczynia umiejętności, przyczynia i pracę.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.